HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והלא כמאי עסקינן. דקתני עד אחד אומר נטמאת ואנים אומרים לא נטמאת היאך אשה ואוקימנא בפסולי עדות ובין בזה אחת בין בזה אחר זה כר' נחמיה ועל כרחיך דזה אחר זה מילטריך עיקר לאסמועינן דאי בזה אחת מאי הלך אחר רוב דיעות אימא כמאי דאמרי תרי אחד ואחד גמי היאך אשה אסורה [אלא] בהכי עסקינן דהוה לחתת מעיקרא ואמר נטמאת אשה היא הילכך אפי' זה אחר זה אחד תרתי ומבטלי לה: **ופלגא לדרבי נחמיה הכי הו'.** דהא לחמרן לעיל ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד אבל שתי נשים באיש אחד כי פלגא ופלגא דמי ותרתי בפסולי עדות למה לי מהו דתימא כי אזלינן בתר רוב דיעות לחומרא אבל לקולא לא אזלינן קמ"ל:

והכא במאי עסקינן כגון דאתאי אשה מעיקרא ותרצה לדרבי נחמיה הכי ר' נחמיה אומר כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הלך אחר רוב דיעות ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד אבל שתי נשים באיש אחד כי פלגא ופלגא דמי ותרתי בפסולי עדות למה לי מהו דתימא כי אזלינן בתר רוב דיעות לחומרא אבל לקולא לא אזלינן קמ"ל:

הדרן עלך מי שקינא

אלו [ג] נאמרין בכל לשון [א] פרשת סוטה [ב] ווידוי מעשר [ג] קריאת שמע [ד] ותפלה [ה] וברכת המזון [ו] ושבועת העדות [ז] ושבועת הפיקדון ואלו נאמרין בלשון הקודש [ח] מקרא ביכורים [ט] וחליצה וברכות וקללות [י] ברכת כהנים וברכת כהן גדול [יא] ופרשת המלך [יב] ופרשת עגלה ערופה [יג] ומשוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם מקרא ביכורים כיצד [1] ועניית ואמרת לפני ה' אלהיך ולהלן הוא אומר [2] וענו הלוים ואמרו מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש חליצה כיצד [3] ועונתה ואמרה ולהלן הוא אומר וענו הלוים ואמרו מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש ר' יהודה אומר ועונתה ואמרה ככה עד שתאמר בלשון הזה ברכות וקללות כיצד כיון שעברו ישראל את הירדן ובאו אל הר גריזים ואל הר עיבל שבשומרון שבצד שכם שבאצל אלוני מורה שנאמר [4] הלא המה בעבר הירדן וגו' ולהלן הוא אומר [5] ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה אלון מורה האמור להלן שכם אף אלון מורה האמור כאן שכם ששה שבטים עלו לראש הר גריזים וששה שבטים עלו לראש הר עיבל והכהנים והלוים והארון עומדים למטה באמצע הכהנים מקיפין את הארון והלוים את הכהנים וכל ישראל מכאן ומכאן שנאמר [6] וכל ישראל וזקניו ושוטריו ושופטיו עומדים מזה ומזה לארון וגו' הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה ואלו ואלו עונין אמן הפכו פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקללה [7] ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ואלו ואלו עונין אמן עד שגומרין ברכות וקללות ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדוהו בסיד וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון שנאמר [8] באר היטב ונטלו את האבנים ובאו ולנו

מהו דתימא כי אזלינן בתר רוב דיעות לחומרא אבל לקולא לא קמ"ל. ומה תאמר הא ממתני' בפרק האשה שהלכה (יבמות ד' קי:) וממתני' דפרק עגלה ערופה (לקמן דף מז.) שמעינן לה י"ל דהכא לאסטויי דלפלוג לקולא מע"ג דרגלים לדבר ועוד דלא תנא פסולי העדות בהדיא ממתני' להכי תנא גבי כל מד ומד:

הדרן עלך מי שקנא

ה"ג בסדר המשנה

אלו נאמרין בלשונם. ופירוש כל אדם בלשונו שהוא שומע לחפוקי למדי שאינו שומע בלשון פרסי אם אינו שומעו אבל בכל לשון משמע אין שומע בין אינו שומע ובגמרא לא משמע מכאי: **קריאת שמע ותפלה.** תימה למאי שייר הלל וקידוש של שבת וברכת הפירות וברכת המזון וליכא למימר דלא נקט אלא לאוריתא דהא בפרק מי שמתו (ברכות דף כא.) משמע דתפלה וקיבוץ שמע דרבנן ועוד דהתם (דף כ:) משמע דקידוש לאורייתא ומכי משמע נמי ברים מסכת נזיר (דף ג:) בשלמא מקרא מגילה ליכא למימר דלהכי שייר דתניא בפ"ג דמגילה (דף י.) הלועז שמע מעומדים יצא אלא מאי שייר ונראה דהני נאמרים בכל לשון אפי' אינו שומע אלא שלכך לא תנו להני דתמני' דנאמרין דוקא בלשונם:

ברכת המזון. ברכת הזן את הכל ועל הארץ ועל המזון ובנה ירושלים ועל הטוב והמטיב:

ושבועת העדות. היכי דמי אי דאמר ידענא בהאי דינא ומסהיד אנא ליתיה לדינא ולא מהימן אלא בב' עדים ואי דאמר לא ידענא בהאי דינא ומסהיד אנא ליתיה לדינא ולא מהימן אלא בב' עדים:

ושבועת הפיקדון. היכי דמי אי דאמר לא פקדת מידי ולא מהימן אלא בב' עדים ואי דאמר פקדת ולא מהימן אלא בב' עדים:

ואלו נאמרין בלשון הקודש. מפני שהכל יודעין לומר בלשון הקודש:

מקרא ביכורים. שהיה קורא מפרשת כי תבוא כי תביא את כל מעשר תבואתך [דברים כו יב] עד ואמרת לפני ה' אלהיך [שם כו ג] **ברכות וקללות.** שנאמרו בהר גריזים והר עיבל: **ברכת כהנים.** נשיאות כפים: **ברכת כהן גדול.** ביום הכפורים אחר עבודת היום שלפני ולפנים היה קורא בתורה את הפרשה ומברך שמנה ברכות כדמפרש בתמיתין [לקמן מ:]: **ופרשת המלך.** מפרש בסוף פירקין והיא פרשת הקהל [ט]: **ופרשת עגלה ערופה.** יכיון לא שפכו וגו' כפר לעמך ישראל וגו' [דברים כא ח]: **ומשוח מלחמה.** [שם כ] והיה כקרבכם אל וגו' שמע ישראל אתם קרבים היום וגו' כי ה' אלהיכם וגו': **כיצד.** כמו מנין: **ונהגו הוא אומר.** בברכות וקללות של הר גריזים. ולקמן [י] מפרש התם גופיה מנא לן [יא]: **חיינו לריק.** ללמדה בגזרה שוה שמעלמא היא למילה: **ועשה ואומרה לכה.** [ו] דמשמע בלשון זה תאמר: **שבשומרון.** אלא שומרון. בין שני ההרים: **מכאן ומכאן.** על ההרים: **הפכו.** הלויים פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה. כל המרובים היו אומרים תחלה בלשון ברכה: **ואלו.** שבהר גריזים ושבהר עיבל. והם לכתיבי [יב] ואלה יעמדו לברך לא שהיו שבטים מברכין ומקללין אלא הלויים העומדים בין שני ההרים הופכין פניהם להר גריזים בברכה ולהר עיבל בקללה: **הניחו את האבנים.** לכתיבי [יג] ובנית שם מזבח וגו' וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת באר היטב: **ונטלו את האבנים.** סתרו את המזבח למאי שהעלו העולות והשלמים לכתיבי והעלית עליו עולות [שם כז] ולנו

והב"ע כגון דההיא דאתא מעיקרא אשה הואי. הילכך בזה אחר זה אתו תרתי ומבטלי ליה: ותרצה לדר' נחמיה. דאמר עשו שתי נשים כאיש אחד לאו סיפיה דמלתיה דר' נחמיה הוא אלא פירוש דמלתא היא דאנן פרשי לה הכי: כי פלגא ופלגא כחד וחד ואי בבת אחת אתו אוקי חד להדי חד ואוקמי אספיקא ואי בזה אחר זה והוה דהאמינה תורה קדם ברישא הוה ליה איהו כשנים והנך כחד ואין דבריהם במקומו. והיכא דשנים אומרים שנטמאת ועד אחד כשר אומר שלא נטמאת היתה שותה דכי חד וחד נינהו ומתני' דקתני לא היתה שותה כגון דההוא חד הוי פסול:

סליק פ"ק

אלו נאמרין בכל לשון פרשת סוטה מה שהכהן אומר לה. ולא אמרינן שצריך לאומרם בלשון הקדש כדרך שנכתב נצטוו לאומרו ובספרי אמרי' דאי לא כתב קרא להתיר בכל לשון ה"א דנגמר מיבמה מק"ו ומה יבמה קלה לא עשה בה כל הלשונות כלשון הקדש סוטה שהיא חמורה לא כל שכן ל"ה. וא"ת אמאי לא חשיב שבועת

פרשת סוטה. כשהכהן מצניעה (ברכות מ:) כשמצניעין אותה יצניעו אותה בלשון שהיא שומעת (שבועות לט.). **ווידוי מעשר.** נערתי הקדש מן הבית (שם ושם).

(ג) רש"י ד"ה ולהלן וכו' נמצא לן הס"ד ותמ"כ מ"ה **ועונתה ואמרה ככה** אינו צריך וכו' היה למידה ועוכתה כ"ל והד"ק:

הדיינין דאמר בפ' שבועת הדיינין דאף היא בכל לשון נאמרה. וי"ל דתנא ושייר ומה שייר דהא שייר שייר בשבועת הביטוי דאף היא בכל לשון נאמרה. וא"ת תנא תאני אלו ואת אמרת תנא ושייר דה"נ פריך פ"ק דקידושין. וי"ל דכל היכא דליכא אלא חד אלו איכא למימר בדוקא תני אבל היכא דתני אלו ואלו שונה ומשייר דהא ג) אלו לאו דוקא. והא דנקט אלו

ג) נראה דל"ל דהא ע"כ חד אלו לאו דוקא.

א) ברכות מ: שבועות לט., ב) רש"י מ"ז, ג) [נמ"ה ס יט], ד) [ע"כ], ה) [יסוסע ס, דברים כז], ו) [דברים לא], ז) [דף לג.], ח) עיין רש"י, ט) דלוס ככה כלשון זה. רש"י, י) [שם], מ) [והכ"ל ללא תני במתני' שבועות הדיינין ושבועת ביטוי ע' תוס' שבועות לט. ד"ה ואלו נאמרין וכו' וע' תוי"ט ד"ה ושבועת הפקדון].

1. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב:
דברים כו ה
2. וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם:
דברים כז יד
3. וְנָפְשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֵת בֵּית אָחִיו:
דברים כה ט
4. הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה:
דברים יא ל
5. וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ:
בראשית יב ו
6. וְכָל יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לָאָרוֹן נֶגֶד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְיָ כְּגֵר כָּאֶזְרָח חֲצִיוֹ אֶל מוּל הַר גְּרִזִים וְחֲצִיוֹ אֶל מוּל הַר עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ לְבָרֵךְ אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל בָּרִאשֹׁנָה:
יהושע ח לג
7. אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְיָ מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָּל הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן:
דברים כז טו
8. וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֵת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב:
דברים כז ח

א א מיי' פ"ג מהל' סוטה הל"ו סמג עשין ו:
ב ב מיי' פי"ח מהל' מעשר שני הל"ח סמג עשין קלח [שו"ע י"ד סי' שלא סעי' קמג]:
ג ג מיי' פ"ג מהל' ק"ש הל"י סמג עשין יח טוש"ע או"ח סי' סב סעי' ג [ובכה מלפם ברכות פ"פ סעי' טו. וברע"ם שם סי' ג]:
ד ד טוש"ע או"ח סי' קפ סעי' ד:
ה ה מיי' פ"ז מהל' ברכות הל"ו סמג עשין כו טוש"ע או"ח סי' קפח סעי' ו:
ו ו מיי' פ"ט מהל' שבועות הל"ב סמג לאוין רמח:
ז ז מיי' שם פ"ו הל' ז סמג שם:
ח ח מיי' פ"ג מהל' ביכורים הל"י סמג עשין קפ:
ט ט מיי' פ"ד מהל' יסוה"ת ומלוה הל"ח סמג עשין כ טוש"ע יו"ד סי' קמט סעי' כט ובסמ"ע שם סעי' מח ופמ"י סדר מלוה סעי' סז:
י י מיי' פי"ד מהל' מעשה הקרבנות הלכה יא סמג עשין כ טוש"ע או"ח סי' קכח סעי' יד:
יא כ מיי' פ"ג מהל' תפלין הל"ה סמג עשין לג:
יב ל מיי' פ"ט מהל' כלים ומלאכתן הל"ג סמג עשין עח:
יג מ מיי' פ"ז מהל' מלכים הל"ג סמג עשין קנ:

פרשת עגלה ערופה. כשמגיעין לוסיא (שבועות יד.). **ומשוח מלחמה.** כשמגיעין לאויב (שם).

(ד) גמ' ופרשת עגלה ערופה ומשוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם מקרא ביכורים כיצד ועניית ואמרת לפני ה' אלהיך ולהלן הוא אומר ועונתה ואמרה ולהלן הוא אומר וענו הלוים ואמרו מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש חליצה כיצד ועונתה ואמרה ולהלן הוא אומר וענו הלוים ואמרו מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש ר' יהודה אומר ועונתה ואמרה ככה עד שתאמר בלשון הזה ברכות וקללות כיצד כיון שעברו ישראל את הירדן ובאו אל הר גריזים ואל הר עיבל שבשומרון שבצד שכם שבאצל אלוני מורה שנאמר הלא המה בעבר הירדן וגו' ולהלן הוא אומר ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה אלון מורה האמור להלן שכם אף אלון מורה האמור כאן שכם ששה שבטים עלו לראש הר גריזים וששה שבטים עלו לראש הר עיבל והכהנים והלוים והארון עומדים למטה באמצע הכהנים מקיפין את הארון והלוים את הכהנים וכל ישראל מכאן ומכאן שנאמר וכל ישראל וזקניו ושוטריו ושופטיו עומדים מזה ומזה לארון וגו' הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה ואלו ואלו עונין אמן הפכו פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקללה ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ואלו ואלו עונין אמן עד שגומרין ברכות וקללות ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדוהו בסיד וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון שנאמר באר היטב ונטלו את האבנים ובאו ולנו